

ИМА ЛИ СМИСЪЛ ЖИВОТЪТ МИ

Денят 15 март 2005 година започна за мен както обикновено. Може би по-различното през него се изразяваше в това, че тогава по-ярко грееше слънцето - предвестникът на един от най-красивите сезони - пролетта. Този сезон ми напомня за раждането на нещата и за светлината след дългата тъмнина.

Спомням си, че съзрях с голямо възхищение няколко разцъфнали цветчета в градината си. Това само по себе си беше добър сигнал. "Какъв по-бърз стимул да се настроиш на пролетна вълна?" - си казах и се втурнах да върша ежедневните си задължения. По пътя - странно за мен, в ума ми се появиха мисли относно съществуването на всички нас - човешките същества, които живеем под едно небе, но за които този факт не е пречка да се мразим, обиждаме, нараняваме и така да правим много лоша "услуга" на своя небесен Творец, Който ни учи да се обичаме и да си помагаме един на друг. "Защо, Господи, защо вършим всички тези неща, които Ти не искаш Твоите последователи да вършат? Човешкият живот е толкова кратък, че можеш просто да го прошепнеш. Интересно! - казах си и продължих да мисля в същия философски дух. - Господи, дока-

зал си ми, че съществуването на много хора, които познавам, има смисъл за Теб. Защо то-

гава не ми разкриеш има ли такъв и моят нищожен 25-годишен живот в Твоите очи? Защо ли изобщо задавам тези въпроси?" - си казах и продължих нататък.

Денят минаваше "по разписание", както си го бях начертал от предходния. Оставаше ми една малка подробност - сре-

ща с колеги от стария ми квартал, която също премина в синхрон с моя план. Разбира се, след

гария", откъдето пък щях да достига до квартал "Драгалевци". Закаках, а утринните ми гости - мислите, с които се събудих, отново бяха с мен, като особено крещящо звучаеше една от тях: "Какво означавам за Теб, Господи? Има ли смисъл животът, който си ми дал?" Не успях да продължа да разсъждавам по темата, защото в този момент зад себе си чух дружелюбен глас. Обърнах се и видях една стара приятелка на родителите ми - Лена Дюкмеджиева. В същия момент и тролейт се появи. От думите й разбрах, че живее близо до спирката на автобус 64, където трябваше да ме отведе тролейт. Предложих ми да продължим дотам пеша поради хубавото време. Без много да се замисля, се съгласих и тръгнах с нея. "Какво пък - казах си, - денят наистина е хубав!" Съжалявах само за това, че по този начин нямаше да пристигна така бързо, както с тролейта.

Макар и по-бавно обаче, ние също се приближавахме към спирката, която предстоеше да стане печално известна за цяла България след няколко минути.

На около 10 метра от нея периферонето ми зрение долови бързо и свирепо движещо се по булеварда "БМВ". По всичко личеше, че шо-

фьорът беше почитател на безразсъдните скорости, а същевременно умът му беше явно замъглен - от свръхтонираща напитка или модерен наркотик може би. Трагедията, която се разыгра пред нас, се състоя за части от секундата. "БМВ"-то опита да изпревари отчаяно огромнен "джип" - "Митсубиши". След като това не му се удаде, шофьорът тотално загуби контрол над вече неуправляемия си автомобил и с близо 140 км/ч. се стовари върху спирката, удари се няколко пъти в две дървета и един стълб и се преобърна. На тази спирка кротко си беше стояла заедно със съпруга си млада жена. Тя беше улучена и изхвърлена на 20 м разстояние, а по-късно се разбра, че и той също е бил смазан от колата.

Първото, което направихме, беше да се втурнем и да помогнем на жената. Но когато вече стигнахме до нея, за никого нямаше съмнение, че тя беше загинала на място. Опитвах се да я обърна, но кожата ѝ остана в ръцете ми, а от преобърнатото "БМВ" се лееха реки от кръв, защото в него имаше трима души. Тогава с Лена се спогледахме и с ужас констатирахме, че същата съдба щеше да сполети и мен, ако бях пристигнал по-рано на спирката. Спаси ме

Васко Мавродиев

това, че реших да не се качвам на тролей и че продължих пеша. Бързо намерих транспорт за Драгалевци и напуснах мястото на инцидента.

Вкъщи погледнах ръцете си. Целите бяха в кръв... Беше ми нужно дълго време, за да осъзная какво се беше случило. Разбрах как Господ отговори на сутрешния ми въпрос - има ли някакъв смисъл животът ми... И то по какъв красноречив начин само! Всъщност Той не за първи път ми подари съществуването. Мнозина от вас, читателите на вестника, познават перипетиите, през които съм бил преведен и преди този случай.

Цяла нощ размишлявах над това, как Христос загуби живота Си на онзи връх със страшното име Голгота, за да може да живеем ние. И Той не е престава да ни подарява и втори, и трети, и четвърти живот... Въпросът е дали осъзнаваме колко важно от Божествена гледна точка е това. Ние, хората, сме жалки същества, чийто земнен път може да приключи днес или утре. Но дори и да стане така, нашата вяра трябва да победи смъртта. Така както Исус го направи преди 2000 години.

15 март 2005 година беше един жесток ден за три човешки същества. Нито хубавото време, нито разцъфналите цветя, нито слънцето се оказаха по-силни от обезумелия шофьор, който ги погуби...

Господи, ние знаем, че Ти ни обичаш и че Си вложил смисъл в живота на всекиго от нас. Можем само да Те помолим да бъдем верни на Твоите обещания и да устоим до края в борбата си за вечния живот.

Васко Мавродиев

ИЗ ПИСМАТА НА КБК

ЗДРАВЕЙТЕ!

Пише ви млада майка на две малки деца (на 1 година и 1 месец и на 3 години и 7 месеца). Преди да родя второто си дете често посещавах адвентната църква във Велико Търново. Не съм кръстена, но се надявам един ден и това да стане. За жалост, откакто родих, нямам възможност да ходя редовно, но благодарение на вашето библейско училище се чувствам така, сякаш съм там. Много се радвам на това, което правите, и се надявам, че семето, което сте поселили, ще ви се отблагодари хилядократно.

Даниела Георгиева

ДОБЪР ДЕН, ДОБРИ ХОРА!

Щастлива съм, че ме включихте в кореспондентния курс „Основни учения на Библията“. Ще се старая да бъда отлична курсистка!

Аз съм учителка пенсионерка по руски език и литература и изобразително изкуство. В своята практика съм запознала учениците си с творчеството на велики писатели и художници. Ренесансовите майстори Леонардо, Микеланджело, Рафаело Санти и много други са давали повод на учениците ми с моя помощ да се почувстват докоснати от произведения, като: „Тайната вечеря“, „Давид“, „Мойсей“, „Сикстинската мадона“ и други, разкриващи им своя божествен произход. Същото съм постигала и чрез творби на писателите Лермонтов („Демон“), Данте („Ад“), Достоевски („Бесове“) и много други (посетила съм и техните домове музеи). „Целият закон на човешкото съществуване - казва Степан Трофимович в последната глава на „Бесове“ - се състои в това, че човек може винаги да се преклони пред нещо безкрайно велико. Ако лишим човечеството от това безкрайно велико, то би умряло от отчаяние.“ Изпитвам удоволствие, че отново се вълнувам поради вашите лекции и потъвам във вълшебството на библейския курс, който ще обогати душевността ми. Вярвам и съм убедена, че ще бъде така!

Преди три години съпругът ми напусна този свят. След 46 години семеен живот ме остави да продължавам своя земен път сама. Ужасена и изтерзана от мъка по него, застанях пред най-великата книга - Библията, за да потърся помощ чрез нея в тези мигове. Дадох ми я добри хора, но си я взеха. Мечтая отново да я имам, като я заслужа по достойнство!

Прекланям се пред думите на Ив. Вазов: „Аз не зная под небето друга книга, по-могъща и тъй всеобща, каквато е Библията...“ Ако я имам, тя ще бъде моят най-добър приятел в останалите дни на живота ми.

Лекциите ви подреждам в библиотеката си, като една най-ярка светлина пътеводител пред мен. Ще ги чакам с нетърпение и ще отговарям с желание.

Цветанка Димова, гр. Костенец

ПАСТОР ЙОРГОВ СТАНА ЧЛЕН НА ССП

Сюзът на свободните писатели прие пастор Михаил Йоргов за свой член, след като официал-

ната комисия прочете трилогията му и той получи препоръка от литературния критик Благвеста Касабова. На 15 март председателят на ССП връчи членската книжка на пастор Йоргов с коментара, че свободните писатели не правят разлика между религиозна и друга литература, щом тя при-

тежава необходимите художествени качества.

„Втората и третата част на трилогията са на изчерпване, книгите се четат по радио „Гласът на надеждата“. Изненадан съм колко хора се свързват с мен, за да направят коментар върху тях“ - каза Михаил Йоргов.

Предстои да излезе

неговата нова книга „Майка“, както и стихосбирка с няколко поеми, включени в нея. След празника Рождество пастор Йоргов участва три пъти в програмата на Националното радио „Христ Ботев“ със свои произведения. Предстои му участие и по повод Великден. ХМ

НОВИ ТЕРИТОРИИ ЗА ДЕЦАТА ОТ ЦЪРКВАТА В СЛИВЕН

Деца от детското съботно училище в адвентната църква в Сливен изнесоха духовно-музикална програма по случай 8 март в Дома за стари хора в града. „Нашият свят често е едно тъжно мяс-

то, но Господ Исус Христос ни учи да се опитваме да носим радост на хората“ - бяха думите, с които започна програмата. Възрастните дами бяха поздравени със стихотворения, с музикални изпъл-

нения на цигулка (от Красимир Кънов) и пиано (от Нели Пламенова и Жулиета Сотирова) и получиха ръчно изработени картички.

Това беше първата по рода си проява на деца-

та. Изненадахме се и се насърчихме, когато директорката на дома за стари хора спонтанно ни покани да изнесем програма и за Великден. Приехме го като предизвикателство.

Пастор Пламен Петров

ПО-УМНИТЕ ТИЙНЕЙДЖЪРИ

Наскоро проведеното в САЩ социологическо изследване - *The National Study of Youth and Religion* - сред над три хиляди тийнейджъри и техните родители разкрива, че за четирима от всеки петима млади религиозна играе важна роля в живота им. За поведението на

младежите, които посещават религиозна служба поне веднъж седмично и принадлежат към някоя младежка църковна организация, са характерни също така някои отчетливи особености. Изследването разкрива, че те най-вероятно: 1. се справят

по-добре в училище от своите връстници; 2. имат по-добро самочувствие; 3. избягват алкохол, наркотици и секс; 4. грижат се за бедните; 5. вземат решения в живота си въз основа на това, какво смятат за правилно, а не въз основа на това, какво смятат за по-приятно.

Изследването заключава, че „религиозната вяра и практики оказват значително положително влияние върху живота на тийнейджърите, помагйки им да израстват по-частливи и да живеят по-конструктивно и обещаващ живот“.

Religion News Service